

РЕШЕНИЕ

№ 9780

гр. София, 12.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав, в
публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **4372** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1, т. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 270, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по предявени от И. А. И. от [населено място] искове за обявяване нищожността на Решение № 1646/10.07.2023 година, постановено по адм.д. № 5601/2022 година по описа на Административен съд – София-град и Решение № 6/30.01.2024 година, постановено по адм.д. С-59/2023 година по описа на Върховния административен съд на Република България.

Ищецът твърди, че решенията са нищожни, тъй като в съдебните заседания не е участвало Министерство на вътрешните работи на Република България, който е орган по назначаването, както и прокурор.

В съдебно заседание ищецът поддържа предявените искове.

Ответникът – Директорът на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуален представител оспорва предявените искове. Моли съда да постанови решение, с което да ги отхвърли. Претедира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на иска е прогласяване нищожността на Решение № 1646/10.07.2023 година, постановено по адм.д. № 5601/2022 година по описа на Административен съд – София-град и Решение № 6/30.01.2024 година, постановено по адм.д. С-59/2023 година по описа на Върховния административен съд на Република България.

В разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК е предвидена възможност да бъде искано прогласяване на нищожност на съдебно решение. Тази възможност не е ограничена със срок,

стига решението да не е било предмет на инстанционен контрол, в който да е била обсъждана валидността му съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК. Т.е. абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на исковото производство по чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК е съдебният акт, за който ищецът твърди, че е нищожен, да не е бил предмет на съдебен контрол по реда на АПК. Тогава, когато съдебното решение е било предмет на съдебен контрол, касационният съд служебно е извършил проверка и за неговата валидност, с оглед което този въпрос е окончателно решен.

В случая, от доказателствата по делото е безспорно, че Решение № 1646/10.07.2023 година, постановено по адм.д. № 5601/2022 година по описа на Административен съд – София-град е било предмет на касационна проверка от Върховния административен съд на Република България, като с Решение № 6/30.01.2024 година, постановено по адм.д. С-59/2023 година по описа на Върховния административен съд на Република България решението е оставено в сила. Върховният административен съд на Република България служебно е извършил проверка за валидността на оспореното пред него и след като е установил, че същото е валидно, допустимо и правилно, го е оставил в сила.

Въпросът, за валидността на съдебното решение, не може да бъде пререшаван по исков ред, след като е налице редовно проведено съдебно производство по касационната му проверка, поради което предявената искова молба досежно Решение № 1646/10.07.2023 година, постановено по адм.д. № 5601/2022 година по описа на Административен съд – София-град е недопустима.

С оглед на горното производството в частта на предявения иск за прогласяване нищожността на Решение № 1646/10.07.2023 година, постановено по адм.д. № 5601/2022 година по описа на Административен съд – София-град следва да се прекрати.

Обхватът на проверката в производството по чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК се ограничава само до валидността на съдебния акт. Това е така, тъй като съдебното решение, в качеството си на държавен правосъден акт, с който е разрешен правен спор, се ползва от стабилитет, настъпващ вследствие неизменимостта му от съда, който го е постановил, необжалваемостта му пред горната инстанция и неотменимостта му по реда на отмяната. Необжалваемостта на решението заздравява недопустимите и неправилните съдебни актове. Тя е условие за пораждаване на правните последици от решението и по-специално на силата на пресъдено нещо.

В случая предмет на контрол е необжалваемо съдебно решение. След като решението се ползва от сила на пресъдено нещо, не е възможно ново повдигане на същия правен спор, тоест преразглеждане на установяванията, правните квалификации и изводите по същество, което става чрез оспорване на допустимостта и правилността на съдебното решение. Безсрочната възможност по чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК е открита само за нищожните решения, тъй като само те не са годни в нито един момент да породят присъщите на съдебния акт правни последици.

Установените изисквания за валидност на съдебното решение са то да бъде постановено от надлежен орган, функциониращ в надлежен състав, в пределите на правораздавателната дейност на съда, да са спазени изискванията за писмена форма и подпис, както и да може да бъде разбрана изразената от съда воля.

В настоящия случай атакуваното съдебно решение е постановено от Върховния административен съд на Република България в производство по обжалване на решение, постановено от административен съд, на който е подведомствено производството по тълкуване на влязло в сила съдебно решение по чл. 251 от ГПК.

Съдебното решение е постановено от надлежен състав от трима съдии, избран на принципа на случайното разпределение.

Видно от представената справка от Председателя на Върховния административен съд на Република България от 06.11.2025 година С. Ч., С. К. и Р. Р. са съдии във Върховния

административен съд на Република България.

Съдът намира, че са спазени изискванията за писмена форма и решението е подписано. Не се констатират твърдяните от ищеца пороци. Постановеният диспозитив, с който обжалваното съдебно решение е оставено в сила, съответства на изложените мотиви.

Твърдението, че в съдебното производство не участвало Министерство на Вътрешните работи на Република България, което е орган по назначаването е твърдение за недопустимост на съдебното решение, но не и за нищожност.

Същото е относимо и досежно участието на Прокуратурата на Република България макар, че видно от проведеното съдебно заседание, в производството е участвал представител на Върховната административна прокуратура.

По изложените съображения предявеният иск следва да се отхвърли, като неоснователен.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 4372/2025 година по описа на Административен съд – София-град в частта на предявения от И. А. И. от [населено място] иск за обявяване нищожността на Решение № 1646/10.07.2023 година, постановено по адм.д. № 5601/2022 година по описа на Административен съд – София-град.

ОТХВЪРЛЯ предявения от И. А. И. от [населено място] иск за обявяване нищожността на и Решение № 6/30.01.2024 година, постановено по адм.д. С-59/2023 година по описа на Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в прекратителната част в 7-мо дневен срок, а в останалата – в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: